

[Rilshøj]

Så vi har bestemt den holdning, at man skal vurdere offentlige selskabers aktiviteter ud fra den samfundsmæssige effekt, og at der naturligvis skal aflægges ordentlige regnskaber for denne aktivitet over for borgerne, så borgerne får objektive oplysninger om, hvad det koster, hvis det koster noget. Naturligvis må målsætningen være, at det løber rundt; men der er aktiviteter, der i sagens natur er underskudsgivende, ikke mindst, som jeg nævnte før, på grund af hensynet til svage borgere, borgere, som lever i meget tyndbefolkede områder, hvor der skal være en ordentlig offentlig service.

Vi har også den opfattelse – jeg tror, ministeren gav udtryk for det samme – at når man vurderer disse aktiviteter, skal de naturligvis ses i en erhvervs- og beskæftigelsesmæssig sammenhæng: udvikling af knowhow og muligheder for eksport, sådan at man får et samspil mellem den offentlige og den private sektor, så også de arbejdspladser, der er i offentligt regi, udnyttes maksimalt til at få en produktiv erhvervsudvikling i Danmark, som har et bæredygtigt grundlag.

Der skal nok også i dag siges lidt om SEAS-sagen, som naturligvis er beklagelig. Det hviler nu nok stort set på hele Folketinget – i den forstand, at alle disse aktiviteter jo blev igangsat under den borgerlige regering. Det vil sige, at det er et kollektivt problem for os alle sammen, ikke at man igangsatte en produktion, som har som grundlag, at man udnytter spildvarmen fra et offentligt selskab – det er i sig selv en god ting – men det var beklageligt, at de forhandlinger, der i sin tid var med erhvervsgartnerne, ikke kunne lykkes.

Det, der så er beklageligt i det efterfølgende, er, at der øjensynlig ikke har været en ordentlig regnskabsføring og i hvert fald ikke en omkostningsstyring, der har gjort, at borgerne og de bevilgende myndigheder har haft indsigt i de regnskaber, som er forelagt, og så står vi i dag med det chok, at der er et underskud på 230 mio. kr., som ingen – hverken borgerne eller beslutningstagerne – har anet noget om.

Det er et kollektivt problem for alle, for som sagt blev den aktivitet igangsat under den borgerlige regering, og man kan ikke rigtig komme nu og spille, om man så må sige, moralsk overdommer i den sag.

Vi stillede under debatten om elforsyningsloven et forslag til ændring af elforsyningsloven, som skulle tydeliggøre regnskabsforpligtelsen. Det endte helt lige her i Folketinget – 50-50 – og kunne af den grund ikke vedtages.

Vi stillede også et ændringsforslag om, at de sideordnede aktiviteter, der måtte blive tilladt, skulle have et miljøsigte, så man kunne undgå store badelande og store prestigehotelprojekter, som man kunne frygte. Også det blev desværre nedstemt.

Men vi stemte for det samlede lovforslag, for vi ville ikke køre et felttog imod koncessionerede selskaber og offentlig produktion generelt, og vi så altså store muligheder i det at få tredjepartsfinansiering af elbesparelser ind, hvor den finansielle sektor helt klart ikke kan leve op til de målsætninger, der er i Energiplan 2000, fordi man ikke kan give den rente, som må være rimelig, når det gælder elbesparelser.

Og vi lagde også stor vægt på at åbne for muligheden for eksport af kraftvarmeteknologi og kraftvarmeværker til udlandet, til Østeuropa, EU's indre marked osv., og den sag kører jo nu også i EU-systemet.

Så princippet om bare i sig selv at begrænse koncessionerede selskabers aktiviteter har vi ikke kunnet støtte, og derfor måtte vi stemme for det samlede lovforslag, selv om vore ændringsforslag beklageligvis blev forkastet.

Så lidt om dagsordensforslaget: Det kunne vi i princippet godt have støttet fra SF's side, hvis der blev en ændret formulering. Det siger sig selv efter det, jeg har sagt om at udskille produktionen i særlige selskaber. Der skulle nok også stå regnskaber, for det er nok lidt latterligt at udskille al aktivitet i selvstændige selskaber. Men i det nye dagsordensforslag, vi har fået – jeg har indtryk af, at man på et tidligere tidspunkt egentlig arbejdede med et andet – forbyder man alt, og det siger sig selv, at det kan vi ikke støtte. Det ville også give nogle absurde konsekvenser.

Det måtte i givet fald – og det har muligvis været noget af problemet i det første dagsordensforslag – også omfatte private koncessionerede selskaber. Som det er blevet nævnt tidligere i debatten, er der adskillige private firmaer, der har koncessioner, og det ville nok være lidt absurd at skelne mellem private og ikkeprivate. Men her har man altså koncessio-